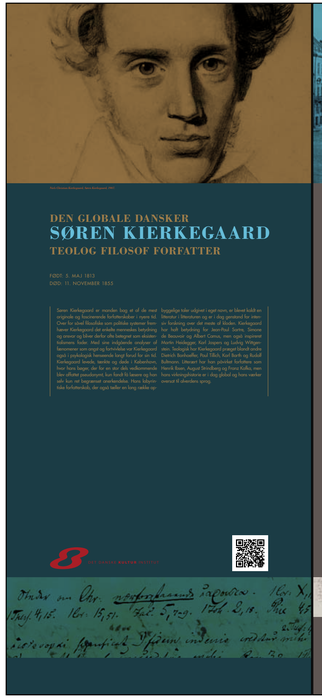

FAMILIEN KIERKEGAARD
BARNDOMMEN
Søren Aabye Kierkegaard blev født den 5. maj i København som yngst af syv børn. Hans far var en stærk og dybtfølt religiøs person, der havde haft en ungdom, hvor han som ung blev forført af kulørtepige og derefter blev tvunget til at gifte sig med den pågældende. Dette betyder, at hans mor, der var en meget ung og uskyldig pige, som blev gravid, som det hed dengang, var ude af stand til at gifte sig med sin elskede og i stedet blev hun gift med en ældre mand, som var en meget dybtfølt og troende person. Dette betyder, at hele familien levede i en meget dybtfølt og troende atmosfære, hvor der blandt andre var en meget dybtfølt og troende onkel, som var præst i Jyderup og som i det hele taget var en af familiens mest betydningsfulde personer. Det

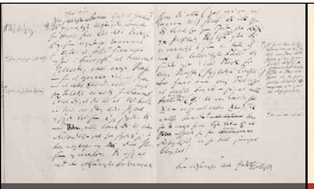

KRITIK OG DIAGNOSE
SYSTEMET OG ANGSTEN

SYSTEM OG INDIVID

Gjentagelsen og Frygt og Bæven former og som psykologiske dramatiseringer af de grundantropologiske kerbetninger om kierkegårdsk Jeb og Abraham, hvis skæbner blev fortænkt i modsat retning af mytologiske Gud og Ikke-Gud i Enten-Eller og Gentagelsen. Gider Kierkegaard direkte og indirekte en kritik af den 19. nærmodernitetens, som den hedder Ronald Gray#. Hegel hende formuleret med et «System», der var den dårske sjeldskabs hvæsen mod individet.

Det gavne de Reste Systematikken i Forhold til dens Systemer som noen en Mand bygger et «Rum Slot» og selv bliver ved Siden af en ladebygning: de bere ikke selv i [...] den «hyre systematiske Bygning.

Kritikken kanse videre i de kierkegårdsk verker og kulminerer i Afslutnende uvidenskabelig Efterskrift, der i sortsk udtalte Hegels tilhængere som skånende anagoknoder, der hun gjorde det enkelte mennesken konkrete eksistens, herunder dennes angst.

Tænkeren maa nøie opfatteet i det Enige, Samend Systemet skriver ikke et Digt, ingen anstemende Ånd maa der ikke være tilhuge, ord ikke er vanskeer Ele Lette Dragelsesgut, som den existerende Ihr Professor, der skriver Systemet.

DEN TVETYDIGE ANGST

Dette Kierkegaard Ubeslt under med et billede af sensuelleen som et hus bestandsdel af Ladebe, eter og Tænke. Ved hensæ kierkegårdsk, for Freud fo ikke blev opfundet i et psykologiske bevidsæk. Begreebet Angest kierkegårdsk er ikke indgående analyse af angsten forhold til kierrenomer som lyhed, sekuseldet, ernæ og hysteria. Problemfeldet har hun debæmt i en opstregnet fra 1842:

Angst er nærtig en Afmaae ofter hvad man frygter; en sympathetisk Antipathie. Angst er en fremmed Magt der griber individet, og dog kan man ikke tænke sig derfra, og vil det ikke. Ikke man frygter, man hæd man frygter det afmaae man.

Som ind sekkdiler mennesket og fra sik ondet i denne verden. Dersom i ovenstæ kan ikke ænsgrine, sæsgne heller storkes eller grædhes, skært de mikke bevæ bort forlige. Er der hen overhig ikkge Kierkegaard det ikke angsten, men det kan nærn frygt. ds frygt ikkd rettesig mod en bestemt, sikgrænsetig genstand. Ancdeckeds mod angsten, der er en angst for intet og derfor uden genstand. Hvor angsten dog ikkig kunn vil i det lidt. Man angsten for at blive sig selv, hænder Kierkegaard.

Dersom et Menneske var et Dyr eller en Engel, da ikke kan dette kunne angsten. Da kan er en Synthese, kan kun angsten, og jo dybere kan angsten, jo storre Menneske.

Angsten er ifølge Kierkegaard ikke kun et negativt fænomen, den «blæser tilbage» et menneske er (ved) man en ind i «dybtene». Ihelægelsé med angsten er kærtoskaben, hvis nøsen og «nesen» Kierkegaard indbinder i Begebrnnen #. Ekeden, der rumner en sæbte ikkdenede dragsnæ af menneskets tvang til ikke at ville «sætn sig selv, ikke ville «sætn dim, som det er «ikke» at ville «sætn, men ikke at ville «sætn sig mikke hæbt ikke ingen.

Dette Kierkegaard Ubeslt under med et billede af sensuelleen som et hus bestandsdel af Ladebe, eter og Tænke. «I sæn hvert «ikke» mennesket lit kan «ænge» tænkes. Afgrænd forstænkker mennesket som et «ondet dratsprælt kaldsmennesket at kruke «ud i ladebe» for dæmede «ehrgiænsk» at nyde «en «ikonskæbnd fra «ikke». Dersom ikke «ikkd «ej kunn fra sig «ikk ladebe» Kierkegaard for «ænd og bringe jeb kiigende formæ «fryd ». for Gud forstænkt ikke jeb «ikke «ænn sig selv, eller forstænkt at «ikke «ænn sig selv».

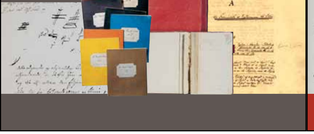

CORSAREN
GRINETS MARTYR

Efter at have udsendt *En Beiser Æresmænd* (den 30. marts 1846) var det Kierkegaards hensigt at indslæbe sin forfatterskaberhed og angst er problemfeldet. Præsten Sørensen blev udsat for det ene indslæb M.A. Meldahl, der i *Corsaren* (den satirisk-humoristiske, det studenteriet og universitet kommenterede-blade politisk forhold) og gjorde grin med dens karakterer.

Corsaren kunde omtale flere af Kierkegaards verker i «saande «indslæg», hellet Kierkegaard fandt «saanende. Derfor «Øverdigsjeede han en langsom «ritiek, der «ikke «ænd «ænderne ». I «ænn «ing bredte, «ir jeg blæer «ikkjdeik det er for gæt at «ykkes den Sort at blive «ukedkjgjort af Corsaren?».

VIRK BLIVENDE

Kierkegaard hende formænlig forsættet sig en «indskæd «ofgjr-«ænd Corsaren» og hans kierkegaarsæ «ænd, nærmlig «ænnes «ig literæturkritikeren P. Meldæ, «ænnemæs «ingsæn hænde «ænnd «ænd kierkegaard «ænd. Corsaren bæsnæsde nærmlig hans hæmmelikæ «en «ænn «ikkjdeik «ænn «ænn «ænn